

nemført den Ordning, at de forskellige Forslag bliver underkastet Behandling netop af Lodserne.

Det ærede Medlem gik vistnok ud fra, at det foreliggende Lovforslag omhandler Lønningsregler, idet han stadig talte om Lodsernes lave Løn. Men Forholdet har indtil denne Dag været det, at Lodserne ikke har været Tjenestemænd, der modtager en Lønning, men har været Folk, der driver en Virksomhed, som vel er under Statens Kontrol, men i øvrigt har mange af det almindelige frie Erhvervs Egenskaber. Derfor er der heller ikke en Lodslønning, men en Lodsfortjeneste for de enkelte Lodser. Nu kan man altid diskutere, om man i Stedet skal gaa over til at gøre Lodserne til en Gruppe af Tjenestemænd med mere eller mindre faste Lønninger — det ærede Medlem var jo Talsmand for en Forening af begge Systemer —, og hvis Ønsket om noget saadant fremkommer paa den Generalforsamling, som det ærede Medlem omtalte, vil det være naturligt, saa snart en Henvendelse fra Lodserne foreligger for Ministeriet, at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse og eventuelt forhandle med Rigsdagen derom. Det ærede Medlem mente, at man derved kunde spare Statskassen betydelige Beløb, men han tænkte sikkert ikke paa de Beløb, der skulde betales til Lodserne, idet jeg forstod, at han fortrinsvis vilde have Lodsernes Indtægter forhøjet. Derimod henviste han til, at man kunde paalægge en Lodsafgift, der saa skulde betales af Skibsejerne. Ja, det er naturligvis en Vej, man kan gaa, men man maa dog være opmærksom paa, at en saadan Afgift vil virke ligesom Havneafgifter og mangfoldige andre tilsvarende Afgifter og altsaa rimeligvis give sig Udtryk i forøgede Fragttakster, i det hele taget have den Art Afgifters almindelige Virkninger. Det tror jeg meget vanskeligt vil kunne undgaas.

Det ærede Medlem klagede saa over, at Skibene kun tog Lodser, naar det var daarligt Vejr, og paa en Maade betog Lodserne deres retmæssige Fortjeneste, naar det var godt Vejr, men dertil vil jeg sige, at det er svært for mig at se det berettigede i denne Betragtning. Det forekommer mig naturligt, at man tager Lods, naar man har Brug derfor, og ikke betragter det som en Art Privilegium for Lodserne at komme til at sejle Penge ind og saa i de Tilfælde, hvor der ikke er virkelig Brug for deres Virksomhed.

Endelig antydede det ærede Medlem (P. Andersen) den Mulighed, at man kunde

tage Lodser — ældre Lodser formodentlig — i Brug indenfor Administrationen. Jeg maa dertil sige, at forsaavidt det drejer sig om egentligt Kontorarbejde, er jeg ikke helt sikker paa, at Lodsvirksomhed er den naturlige Foruddannelse, men i øvrigt vil Ministeriet sikkert være rede til, saafremt der fra Lodspersonalets Side fremkommer Ønsker om andre Former for Forhandling mellem det og Ministeriet end dem, der hidtil har været anvendte, da at tage disse Ønsker under den velvilligst mulige Overvejelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Søren Svendsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Lønningsudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om indenrigs Kødkontrol.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4969).

Sagen sattes til Forhandling.

Stengaard-Kirkegaard: Hensigten med det foreliggende Lovforslag er jo at indføre tvungen Kødkontrol, ganske vist under lidt forskellige Former. Naar man som Begrundelse herfor har henvist til den Ordning, vi havde fra 24. Juli 1918 til 15. Marts 1919, synes denne Henvielse mig ikke i og for sig stærkt overbevisende. Det er jo rigtigt, hvad der siges i Motiverne, at man den Gang havde en Ordning, der paa det nærmeste faldt sammen med den, der nu her er fremsat Forslag om, men man skal huske paa, at den Ordning netop var en Følge af, at der blev ydet et Statstilskud, endda et betydeligt, til Nedsættelse af Prisen paa Oksekød. Det var da en Selvfølge, ja, man kan godt sige, det var en Nødvendighed at gennemføre en saadan tvungen Kødkontrol, idet man naturligvis maatte have Kontrol med, hvorledes Statens Penge blev brugt. Man